

Svatomořický zpravodaj

Římskokatolická farnost
svatého Mořice Olomouc

Ročník XXXII Číslo 31

Datum vydání 5.10. 2025

Kéž byste dnes uposlechli jeho hlasu: "Nezativrzujte svá srdce!" (Žalm 95)

NEDELNÍ EVANGELIUM (Lk 17, 5 - 10)

Apoštolové prosili Pána: „Dej nám více víry!“ Pán řekl: „Kdybyste měli víru jako hořčičné zrnko a řekli této moruši: `Vyrvi se i s kořeny a přesad' se do moře!', poslechla by vás. Když někdo z vás má služebníka a ten orá nebo pase, řekne mu snad, až se vrátí z pole: `Hned pojď a sedni si ke stolu'? Spíše mu přece řekne: `Připrav mi večeři, přepásej se a obsluhuj mě, dokud se nenajím a nenapiji. Potom můžeš jíst a pít ty.' Děkuje snad potom tomu služebníkov, že udělal, co mu bylo přikázáno? Tak i vy, až uděláte všechno, co vám bylo přikázáno, řekněte: `Jsme jenom služebníci. Udělali jsme, co jsme byli povinni udělat.'“

KRÁTKÉ ZAMYŠLENÍ

To nezní zrovna příjemně. Jsme před Bohem opravdu jen nehodní služebníci, jen *otroci*, jak se píše v původním biblickém textu? V evangeliu se ale přece vyskytují i úplně jiná pojmenování: tam, kde se o nás mluví jako o přátelích a přítelkyních Božích, nebo kde jsme označováni jako synové a dcery Boží. To jsou označení, ve kterých se můžeme cítit příjemně a která nám dělají dobře. Ale služebníci, otroci?! No, to opravdu nezní lákavě. Ale nebojte se, znalci Bible nás uklidňují: nemusíme se bát, že s námi Bůh zachází tak, jak to právě udělal pán v podobenství se svými služebníky. Naopak, toto tvrdé podobenství zde má jiný význam: tímto krátkým příběhem chce Ježíš dát poučení zbožným lidem své doby, protože jejich představa o Bohu byla nezřídka poněkud podivná: Dobré skutky byly často konány pouze v očekávání – ne-li přímo s *kalkulem* – odměny, kterou za ně Bůh poskytne. Lidé nebyli zbožní, protože to dlužili svému Bohu, ale protože si tím chtěli koupit Boží odměnu. Dobré skutky nebyly konány proto, že to dávalo smysl a že díky nim byl život pro všechny hezčí a lepší, ale proto, aby si tím člověk zajistil přízeň Boha. A tak se zbožnost stala obchodem, a stejně tak i láska k bližnímu. Nečinilo se dobro proto, že bylo na čase, protože někdo tuto pomoc právě potřeboval, ale s postranním úmyslem získat vlastní „Boží odměnu“. K tomu Ježíš rezolutně říká: Ne. Bůh není partner k vyjednávání, nýbrž *Pán, náš Pán*. Pán, který má právo, aby jeho služebníci dělali to, k čemu je povolal, k čemu je určil a obdařil talenty. Mají dělat to, co je třeba, aby lidé mohli žít lidsky, aby nikdo nemusel trpět, aby nikdo nemusel hladovět, aby nikdo neupadl v nemilost. Aby se svět stal *lidským* světem – a tím i světem Božím.

POZDRAVY ZE SETKÁVÁRNÝ – ROZHOVOR S P. FRANTIŠKEM HANÁČKEM

P. František je člověk velmi štědrý, praktický, činorodý a vytrvalý. Má za sebou úspěšnou generální opravu chrámu i varhan a chystá opravu střechy. *“Pocházím z Kunovic na Slovácku. Během studia na SŠ jsem jezdil téměř každý víkend na Velehrad, kde jsem vypomáhal, ministroval a také varhaničil. Tam jsem také začal vnímat, že duchovní hodnoty a kultura jdou ruku v ruce a že je důležité tyto hodnoty podporovat. Knězem jsem 44 let. Studoval jsem v litoměřickém semináři, v roce 1981 jsem byl vysvěcen na kněze. Po kaplanském období na Ostravsku jsem byl od roku 1991 ustanoven farářem u sv. Mořice a následně také děkanem, kterým jsem byl 22 let. Od roku 1999 jsem se stal kanovníkem Metropolitní kapituly. Zároveň jsem jezdil do Dubu, pak na Nové Sady a nyní jezdím na Novou Ulici (excurrando).”* Sám sebe charakterizuje jako člověka, který respektuje zásady a tradice. Jak hodnotí téměř pět dekad své kněžské činnosti? *“Když jsem na počátku 90. let přišel do farnosti, docházelo zrovna k proměně společnosti, na kterou se vázala mnohá očekávání. V rámci farnosti probíhaly různé aktivity. Potom došlo k určitému ochabnutí až do reality, která je dnes. Jako hlavní bolest vnímám malé procento těch, kteří by chtěli pro farnost něco dělat. Těší mě ale, že se v uplynulých*

letech podařila generální oprava kostela včetně fasád, střech a varhan. Mám také radost z hudby v našem kostele. Probíhá více koncertů, které pořádá přímo farnost, a je zde větší personální aktivita. A také, že se lidé chodí ještě do kostela modlit a zpovídat". A jak vnímá P. František chrám sv. Mořice? "Náš chrám vnímám jako duchovní maják v městském prostoru, který září do okolí nejenom svou bohatou historií, ale také jako výzva do budoucnosti. Můžeme nabídnout nejen otevřený chrám a bohoslužby, ale i koncerty nebo kulturní akce." Co dělá otec Hanáček ve volném čase a jaké má plány do budoucna? "Protože se považuji za čínorodého, moc volného času mi nezbyvá. Když to jde, rád chodím se spolubratry na výšlapy nebo vycházky. Baví mě ale i práce na zahradě a v dílně. Život není jen o tom, co je v kostele, ale i o běžných činnostech. Blíží se sice čas, kdy mě čeká odchod do důchodu, ale pokud mně budou síly stačit, tak kněžská služba i bez farnosti je stále žádaná. Raději to nechme vývoji. Bůh se postará!"

SVĚTCI MÉHO SRDCE - SV. AUGUSTIN

Svatý Augustin patří k nejvýznamnějším teologům církve. Narodil se jako Aurelius Augustinus 13. listopadu 354 v Thagaste (dnes Sououk-Ahras v Alžírsku) jako syn římského senátora Patricia a křesťanky Moniky. Augustin patřil k Berberům. Po smrti otce v roce 372 musel přerušit studium v Kartágu. V roce 374 se ho ujal bohatý strýc Cornelius Romanianus a Augustin pokračoval ve studiu v Kartágu. Měl 13 let vztah s ženou, se kterou měl v roce 372 syna Adeodata. Od roku 373 do roku 384 patřil Augustin k manichejcům, kteří vycházeli ze dvou božských přirozeností, světla a tmy. Díky manichejským přátelům získal Augustin místo učitele rétoriky v Miláně, tehdejší sídle císaře Valentiana II. O rok později přijela do Milána i jeho matka a pod jejím vlivem se stal katechumenem katolické církve, rozešel se se svou přítelkyní a zasnoubil se s křesťanskou dívkou. Po zápalu plic Augustin rezignoval na funkci učitele a odešel na venkovské sídlo Cassiciacum. Tam došlo k jeho skutečnému obrácení ke křesťanství, které později popsal ve svém díle *Confessiones*. V roce 387 byl pokřtěn milánským biskupem Ambrožem a vrátil se do Afriky. Během cesty zemřela jeho matka. V roce 391 byl Augustin vysvěcen na kněze a od roku 396 až do své smrti byl biskupem v Hippu. Stal se známým kazatelem, od kterého se dochovalo více než 600 kázání. Kromě toho napsal důležité knihy, jako je *De Civitate Dei*. Augustin se věnoval boji proti kacířství (zejména manicheismu) a byl velmi aktivní v pastorační činnosti, zejména pro členy svého biskupství. Zemřel 28. srpna 430 během obléhání Hippa Vandaly. Po jeho smrti bylo jeho tělo převezeno do Pavie. Brzy byl uctíván jako svatý. V katolické církvi se den jeho úmrtí slaví jako jeho svátek.

AKTUALITY Z FARNOSTI

- Také tuto neděli po mších svatých zveme do farní **setkávárny**.
- V neděli (5.10.) bude během mše svaté v 9 hodin udělena **svátost břimování**.
- V říjnu, růžencovém měsíci, se od pondělí do soboty modlíme od 7:25 **růženec se zpěvem**.
- V pondělí 6. října zveme v 17 hodin na mariánské prosebné procesí z katedrály do dominikánského kostela (Slovenská 14). Tady v 18 hodin zahájí slavnostní mši svatou, kterou bude celebrovat fr. Štěpán Maria Filip OP, akce **Růženec 24 hodin**. Je možné přihlásit se k modlitbě růžence na konkrétní čas na <https://ruzenec24.op.cz/>. Zakončení bude 7. října v 18:00 hodin opět slavnostní mši svatou, kterou bude celebrovat P. Marián Pospěcha.
- Příští neděli (12.10.) bude **mše svatá** v 9 hodin opět věnovaná **dětem** – s katechezí, nesením obětních darů, společnou modlitbou Páně a drobnou odměnou na závěr. Ve 14 hodin potom zveme na farní **drakiádu** - sraz ve 13.45 hodin u Air baru na letišti v Neředíně.

KOUTEK MOUDROSTI

Ve svědomí toho, kdo se Bohu blíží upřímně, Bůh bude působit tak, aby se upřímné svědomí otevřelo k správnému pohledu a správnému rozhodování. (Romano Guardini)